

»den bekendte Kvindelæge«. Hun udholdt navnlig ikke Synet af hans Hænder med de skamløst nedklippede Negle. Nu havde hun desuden set ham og Moderen sidde sammen nede i Haven og mistænkte dem straks for at have snakket om hende.

Frøken Søholm rørte under hele Maaltidet ikke Maden. Hun blandede et Pulver ud i et Glas Vand og snakkede over Bordet til sin Broderdatter om de forskellige Badesteder, hun havde besøgt, og om de Læger herhjemme og i Udlandet, som hun havde raadspurgt, altsammen i det Haab at gøre sig interessant for Professoren med sin Sygdom. Tilsidst vendte hun sig til ham selv og bad ham om at sige hende ganske aabenhjertigt, hvad han mente om den ny Petroleumskur.

»Har ikke den Ære at kende den,« sagde han.

Men nu blev Jægermesteren ondskabsfuld. For at sætte sin Broder i Forlegenhed paastod han, at han havde læst om den Kur i videnskabelige Tidsskrifter. Saavidt han mindedes havde nogle af Evropas betydeligste Lægeavtoriteter udtalt sig om den med største Anerkendelse.

Professorens staaiblaa Øjne sendte ham en skærpet Pil over Bordet.

»Hvad er det for en Kur?« spurgte Fru Bertha, der begyndte at blive interesseret.

»Jo, det var nu i Foraaret,« forklarede Frøken